

Motion till riksdagen 2013/14:So537

av **Maria Lundqvist-Brömster (FP)**

Likvärdig vård för personer med traumatiska hjärnskador

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att nationella riktlinjer bör utarbetas inom området traumatiska hjärnskador.

Motivering

I hälso- och sjukvårdslagen (HSL) står det att hälso- och sjukvården ska bedrivas genom att påvisa en god kvalitet, vara lättillgänglig, respekt ska visas för patientens självbestämmande och integritet, man ska främja god kontakt mellan patient och personal, tillgodose behov av kontinuitet och att säkerhet i vården samt att vård och behandling så långt möjligt ska utformas och genomföras i samråd med patienten.

Regeringen har antagit en strategi för en god och mer jämlik vård 2012–2016 och därför att det är oacceptabelt att specialiserad sjukvård skiljer sig beroende på var man bor. Mot denna bakgrund måste vi våga diskutera omtiverade skillnader och rätta till dem, följa utvecklingen, redovisa och synliggöra brister. Bemötande, vård och behandling ska ges på lika villkor.

Socialstyrelsen presenterade i december 2012 sin kartläggning av rehabilitering efter traumatisk hjärnskada. Det man konstaterade i den rapporten var att det finns stora brister ute i våra landsting när det gäller omhändertagandet av just denna patientgrupp. Det saknas styrdokument och riktlinjer kring prioriteringar i många landsting. Det finns inte hela vårdprogram och finns de så täcker de inte hela vårdkedjan för en patient med en traumatisk hjärnskada. Man kunde också avläsa att det råder en diskriminering inom landstingen av denna patientgrupp på så sätt att landstingen menar att rehabiliteringen påverkas av om personen är över 65 år och yrkesverksam eller inte. Det är den

Fel! Okänt namn på

enskildes behov och förutsättningar att tillgodogöra sig av insatserna som ska vara avgörande. Specialistkompetens saknas också inom många landsting.

När det gäller traumatiska hjärnskador borde det finnas ytterligare kartläggningar kring vikten av god rehabilitering, av teamarbete och specialister och vad detta på sikt ger utifrån ett hälsoekonomiskt perspektiv. Men det allra viktigaste är vad det skulle ge för patienten som är drabbad och patientens anhöriga.

Traumatiska hjärnskador är ett bortglömt område på många sätt, men de som arbetar med traumatiska hjärnskador har ett stort engagemang och en hög kompetens. Men området måste lyftas på nationell nivå för att höja kvalitén och patientsäkerhet bland annat. Ett liv som räddas ska också levas. Detta bör riksdagen ge regeringen tillkänna.

Stockholm den 25 september 2013

Maria Lundqvist-Brömster (FP)